

Comedy Content zijn levert zelden goeie comedy op, hooguit een amusant verhaal. Meer lijkt Sven De Leijer ook niet te pretenderen met zijn solovoorstelling. Een beetje vertellen over zijn familie, kruiden met grapjes en afwerken met een paar muziekjes om de sfeer erin te houden.

Lang voor het eigenlijke begin van de show stond De Leijer al op het podium, achter een dj-installatie. Hij draaide hits en meezingers uit de vorige eeuw, het hoofd naar beneden, zonder de binnenkomende mensen ook maar een blik te gunnen. Het zag er wat nerdy uit. Maar hij slaagde er wel in om het gewillige publiek meteen te laten meezingen met Plastic Bertrand. Diep in de voorstelling herhaalde hij dat kunstje als deejay op een koffietafel na een begrafenis, 'een nieuw concept' dat inspeelde op een van de vele uit het leven gegrepen ervaringen die De Leijer met ons wil delen.

Hier stond een man die absoluut wilde benadrukken dat hij content is met zijn bestaan. Vroeger als vrijgezel, nu met een lief. Bij de televisie, het liefst als sidekick en - vroeger -publieksopwarmer. In familieverband en zelfs met de burens, de zuurburens en de gluurburens. 'Ik wil altijd een goede indruk maken', zegde De Leijer. 'Op het einde van de avond moeten jullie mij oké vinden.' Daarom zocht hij ook bewust de interactie met het publiek op. Af en toe sprak hij iemand rechtstreeks aan, een beproefde techniek in stand-upcomedy, maar het bleef allemaal heel braaf en sympathiek. Zoals De Leijer zelf, inderdaad. En dat heeft niet alleen te maken met zijn babyface, de voorspelbare running gag in deze show.

Enkele keren werd het wat pittiger, toen het over zijn slaapproblemen ging, of een teelbalontsteking. Dan vond De Leijer even de goeie flow en vergat hij de spiekbriefjes op zijn muziekinstallatie, die hij al te vaak moest checken om bij de les te blijven. Dan durfde hij ook al eens te improviseren, een welkome afwisseling tussen het vele gescripte materiaal, eerder geschikt voor televisie dan voor een theaterpodium. De sketch over de stickers van het Rode Kruis hadden we al eerder gehoord, maar dan veel beter uitgewerkt.

Uiteraard had De Leijer ook een paar anekdotes in petto over zijn televisiewerk, met name De ideale wereld en Hotel Römantiek. Het was een beetje als kijken naar een interview in een humoristische talkshow. Het mooiste moment van de avond was misschien nog toen een pizzakoerier de zaal betrad, een klein half uur nadat De Leijer voor onze ogen telefonisch een bestelling had geplaatst. Een prima vondst, niks gescript, een grappige situatie in het hier en nu. Echte comedy, quoi.

Karel Michiels

ContentSven De LeijerGezien op 13/2 in de Arenbergschouwburg, Antwerpen. Nu op tournee.

Karel Michiels